DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

Trec săptămînile vacanței, aproape pe nesimțite. Și iată că de azi pînă la reluarea campionatului a mai rămas numai o lună de zile...

Cu pasionantele jocuri ale barajului pentru intrarea în Divizia B, care au cuprins în aria interesului largi zone fotbalistice ale țării, reprezentate de cele opt echipe concurente, cu zvonurile mai mult sau mai puțin senzaționale asupra transferărilor de jucători sau de... antrenori, cu primele vești despre reluarea pregătirilor echipelor de A, cu ecouri asupra intențiilor F.R.F. privind noul campionat, săptămîna aceasta — fotbalistic privită — a fost destul de plină.

Și pentru că am început cu barajul, să salutăm și să felicităm pe noile divizionare B. Două centre fotbalistice însemnate revin în eșalonul valoric secund al fotbalului nostru (*Tîrgoviște* și *Satu Mare*), un altul, *Anina*, face un pas spectaculos, iar *Bacăul* se consolidează ca centru fotbalistic moldovean de bază, avînd în viitorul sezon și o divizionară B.

Sistemul barajelor și-a dovedit însă încă o dată carențele, defectele. Nu contestăm rezultatele recentului baraj, dar nu putem să nu reținem durerea (și, poate, nedreptatea ce li s-a făcut) unor *echipe care au luptat un an de zile pentru cîștigarea seriei de C, pentru ca apoi — prin rigorile unui sistem în care un singur meci, sau chiar o greșeală oarecare de fundaș sau portar devin decisive — să se vadă retrimise în cazanul Diviziei C supraaglomerată numeric și invadată de submediocritate.* Cazul lui I.M.U. Medgidia, care printr-o valoare recunoscută a dominat seria sa, terminînd cu un avans de 8 puncte și dovedindu-se îndreptățită să joace la un eșalon valoric superior, ridică nu numai problema echitabilității barajelor dar și pe aceea a justeței actualei formule a „C"-ului, formulă de care de altfel noi am mai scris.

Într-adevăr, o Divizie C cu numai 4 serii de echipe puternice (în loc de 8 serii eterogene) ar fi eliminat barajele (cu deficiențele lor, ca sistem) și ar fi dus la o răsplătire firească a performerilor, a cîștigătorilor de serie, care ar fi promovat direct. Așa însă, 4 lideri de serie promovează iar alți 4 rămîn în C, fără ca cineva să poată spune, cu mîna pe conștiință, că *Știința Bacău*, de exemplu, e mai merituoasă decît *Metalul Plopeni* sau *Minerul Anina* decît *Chimia Făgăraș*.

Se pare însă că F.R.F. — cu toată atenția pe care o acordă, și trebuie s-o acorde, stabilității sistemului competițional — a înțeles că *actuala formulă a „C"-ului, cu 128 de echipe, nu corespunde posibilităților și necesităților reale ale fotbalului nostru.* Din cîte sîntem informați, încă în această toamnă, *o comisie special constituită de către Biroul F.R.F. va studia și va prezenta propuneri pentru o nouă formulă a „C"-ului*, propuneri care — în mod normal — nu pot merge decît către reducerea numărului seriilor acestui al treilea eșalon valoric.

Evident, modificările nu vor privi decît anul competițional 1970—71, sezonul care începe în toamna aceasta rămînînd să se dispute după formula actuală. Aceeași comisie va studia și unele propuneri făcute la ultima plenară a Comitetului Federal, cînd s-a cerut desființarea campionatului de rezerve-tineret, pe motiv că ar fi prea costisitoare.

În această privință, revista noastră este de părere că *întrecerea garniturilor secunde ale divizionarelor A* (cerută cu multă insistență, la vremea cuvenită de antrenori și de cluburi) *și-a dovedit utilitatea.* Cel puțin la acele cluburi care au tratat echipele lor de tineret-rezerve așa cum se cuvine... Oare, această competiție n-a folosit echipelor noastre de A, măcar prin faptul că *au avut mereu la dispoziție un lot complet, la punct cu antrenamentele, „rodaj" duminică de duminică*, atunci cînd au trebuit să înlocuiască titulari deveniți indisponibili sau să împrospăteze forțele echipei?

- Barajul și micile sale tragedii
- Federația studiază schimbarea formulei Diviziei C
- Este, oare, inutil campionatul de tineret-rezerve?
- Așadar, etape simbăta
- Salut Ripensiei!

Ca să nu mai amintim faptul, pe care nimeni nu-l poate contesta, că tocmai datorită acestui campionat de tineret-rezerve, *în acest an competițional s-a înregistrat cel mai mare coeficient de jucători noi promovați în A* (aproape 100!), cifră mult mai mare decît la ediția anterioară

Poate că în legătură cu această competiție este bine să se mai poarte discuții. Dar aceste discuții trebuie să tindă nu spre desființarea campionatului de tineret-rezerve ci *spre continua sa îmbunătățire*, spre întărirea secțiilor de fotbal de Divizia A. Mai ales că fondurile acordate pentru competiția de tineret-rezerve, se repercutează asupra întregii secții și ele ar dispare o dată cu dispariția competiției.

Noi credem că acest campionat are mai multe avantaje decît dezavantaje pentru fotbalul nostru și că Biroul F.R.F. va trebui să pornească, în luarea unei decizii, de la această premisă majoră, necedînd celor comozi, care vor să meargă pe linia celei mai ușoare rezistențe.

În legătură cu reluarea campionatului Diviziei A, federația de specialitate a luat hotărîrea de a programa în *această toamnă 3 etape simbăta.* Iată că sugestia făcută redacției noastre de numeroși cititori, și pe care la rîndul nostru am supus-o F.R.F., a fost primită cu interes de Biroul federal. Desigur, nimeni nu se așteptă ca încă din această toamnă toate meciurile Diviziei A să aibă loc simbăta. Schimbarea aceasta trebuia experimentată, mai ales că programarea simbăta prezintă avantaje în special în lunile de vară (am arătat de ce, într-un număr anterior) și nu apare ca optimă tocmai în luni ca octombrie sau noiembrie. În orice caz, în turul ediției 1969—70 al Diviziei A federația va experimenta disputarea unor etape simbăta, una în august (16), alta în septembrie (13) și alta în octombrie (18). Poate că ar fi fost mai bine — și mai elocvent — ca *ponderea experimentului să cadă pe mai multe etape consecutive, și în prima parte a turului.* Să vedem însă ce rezultate va da experimentul acesta, care are multe adeziuni din partea unor spectatori sau tehnicieni, dar și adversari. Ceea ce ni se pare de subliniat este faptul că F.R.F. se dovedește, o dată în plus, receptivă la sugestii, că detestă „fixismul" și — chiar dacă nu este vorba de probleme capitale, cum e cazul cu această programare — este adeptă căutărilor, a noului.

De la Timișoara ne-a venit o veste îmbucurătoare.

După ce ani de zile forțele fotbalului de pe malul Begăi au fost dispersate în două cluburi (adesea rivale și în afara celor 90 minute cînd se întîlneau pe terenul de joc), cei mai buni jucători timișoreni sau din alte localități bănățene vor fi acum înmănunchiați în secția de fotbal *Ripensia*, care a luat ființă săptămîna trecută în cadrul clubului studențesc Politehnica. Echipa Ripensia va deveni astfel reprezentanta fotbalistică numărul 1 a Timișoarei și va porni un asalt viguros pentru readucerea fotbalului din acest mare municipiu în Divizia A, pentru reînnodarea unei tradiții cu care fotbalul românesc se mîndrește.

Atenția cu care forurile locale privesc renașterea Ripensiei, atmosfera de colaborare care se instaurează în fotbalul timișorean, ca și înseși resursele viguroase, bine cunoscute, ale acestuia, ne fac să credem că noua Ripensie, evocatoarea denumirii istorice dragi nouă, tuturor, de „Dacia Ripensis", va reînnoda în scurt timp, după decenii, un fir glorios.

Ripensiei, salutul nostru sportiv și prima încurajare tradițională: *„Haide Ripi"!*

Radu URZICEANU

„CUM CREDEȚI CĂ POT CONTRIBUI SPECTATORII LA ÎMBUNĂTĂȚIREA ATMOSFEREI SPORTIVE DIN TRIBUNELE STADIOANELOR?"

În numărul trecut al revistei noastre, ne-am adresat cititorilor, rugîndu-i să ne trimită răspunsurile lor la noul nostru sondaj.

Pe de o parte, ceream cititorilor să ne scrie ce ar mai dori să se publice în revista „Fotbal", ce sugestii fac pentru îmbogățirea conținutului coloanelor noastre; iar pe de altă parte, le ceream să ne scrie în cel fel cred ei că pot contribui spectatorii la îmbunătățirea atmosferei sportive din tribunele stadioanelor.

La numai două zile, scrisorile de răspuns au și început să sosească la redacție. Deocamdată, nu ne vom referi la sugestiile (pe care le înregistrăm cu grijă) în legătură cu conținutul revistei, ci vom da, mai jos, cîteva **spicuiri din răspunsurile în legătură cu contribuția spectatorilor la continua îmbunătățire a atmosferei sportive de pe stadioane.**

Iată primele opinii:

Împotriva rezultatelor cu orice preț

Cauza principală a actelor reprobabile care se petrec pe stadioane o constituie faptul că, prin orice mijloace, se caută intimidarea adversarului și a arbitrului, pentru ca formația gazdă să obțină cele două puncte De aci — „presiunile" față de oaspeți (jucători, arbitri, oficiali), existența a două... „regulamente", unul cu care este judecată echipa aflată în deplasare și altul pentru gazde! *Cred că federația de specialitate ar trebui să fie*, cel puțin începînd cu noul campionat, *mai severă decît pînă acum și — ceea ce contează foarte mult — mai operativă în luarea hotărîrilor privind sancțiunile.* Un rol important revine și organizatorilor: *prin stațiile de radio de la stadioane au datoria să facă educația propriului public spectator, să arate consecințele unor fapte necugetate.*

MIHAI IONEANU
Timișoara

Ne răspunde un observator federal

Pentru a se îndrepta situația cred că, printre măsuri, *ar trebui să nu se mai admită intrarea în stadioane cu sirene, talăngi, petarde (ca la Craiova) care fac ca jocurile de fotbal să se dispute într-un adevărat infern, ceea ce are — pe alt plan — ca rezultat îndîrjirea jocului peste limitele normale.* Pentru îndreptarea situației, ar fi necesar ca intervenția miliției să fie mai vizibilă, dar și organizatorii ar trebui să ia o serie de măsuri, printre care *respectarea întocmai a hotărîrii F.R. Fotbal asupra persoanelor care au dreptul să intre în incinta terenurilor de joc*, după cum este necesară căptușirea cu tablă sau orice alt material a culoarelor ce duc de la teren spre vestiare, pentru a se opri contactul direct dintre jucători și spectatorii nedisciplinați. În plus, ar fi necesar ca *băncile jucătorilor de rezervă să fie acoperite*, pentru a-i feri de aceștia, ca și pe ceilalți reprezentanți ai echipei oaspe, de ploaie, de vînt și... de același contact direct cu spectatorii.

NICU VIRGIL
observator al F.R. Fotbal

Mai multe întîlniri public-fotbaliști

Cred că o mai activă prezență a organelor de ordine în tribune, pentru depistarea, scoaterea din stadioane, și, apoi, condamnarea acelor spectatori ce depășesc limitele admise „galeriei", ar avea ca rezultat final liniștirea celor care vin la stadion numai pentru a-și da frîu liber indisciplinei și lipsei de bună creștere. Cred că în felul acesta atmosfera din tribune se va îmbunătăți simțitor.

Consider însă că la îmbunătățirea sportivității spectatorilor ar contribui și *diverse întîlniri cu fotbaliștii precum și punerea în vînzare a diferite fotografii, ecusoane și simboluri, amintind anumite meciuri sau reprezentînd jucătorii sau echipele iubite.*

CRISTIAN MARDAN
Hunedoara

Carnet

PANORAMIC (III)

de EUGEN BARBU

Privind la primele opt echipe ale clasamentului ne încearcă un sentiment ciudat. Nu avem între ele, dacă exceptăm parțial pe **Dinamo-București**, o formație de clasă, o formație care să practice un fotbal strălucitor. Nu putem vorbi de mari rivalități de genul: **Ripensia—Venus** sau **Rapid—Venus**, nici măcar de mai recenta rivalitate **Steaua—Dinamo**. Motoarele militarilor s-au stins, cei din Ștefan cel Mare nu simt nici măcar în **Rapid** marele adversar. Ce-i de făcut?

De la locul 9 în jos, începe apocalipsa. **Farul** — cu o echipă în care achizițiile vîrstnice nu au dat rezultatele scontate — încearcă o plutire permanentă în zonele mai sigure și salvarea de traumatisme, dar asta e o soluție? De ani de zile în loc să se privească în jur, spre cei tineri și din apropiere, Constanța a devenit refugiul tuturor păsărilor călătoare, mai mult un cimitir al elefanților decît un adăpost sigur. Poate cineva va cugeta la toate acestea și vom putea înregistra o cotire decisivă în privirea realității.

Crișul din Oradea îmi apare **echipa de mîine**, foarte talentată, cu un mare rol în campionatul viitor. Aici numele mari au lipsit aproape și cei care s-au afirmat pledează pentru optarea decisă în favoarea junelii, a prospețimii. Antrenorii au mari merite în fidelitatea față de acest principiu și cred că vor fi răsplătiți, fără îndoială. Viitorul se naște aici.

Cu **Poli-Iași** începe tragedia. Prin recentele despărțiri, reprezentativa Iașilor intră într-una din crizele cele mai periculoase, dacă nu cumva, jucători de talent necunoscuți nouă, îi vor suplini pe cei duși. Ne-ar pare bine, dar o îndoială dureroasă îmi spune destul despre viitorul incert. Dacă antrenorii vor avea curaj și fermitate, dacă vor începe pe la toamnă cu adevărat ceva nou, atunci speranțe mai sînt, altfel...

Argeșul, miraculosul beneficiar al **loteriei forte** întreprinse în timp record de **mister Dinamită**, va încerca în anul viitor să recupereze locul fruntaș din anul trecut. Și aici există o criză de efectiv și o dramă de concepție. Teașcă va avea de luptat cu mentalitatea vedetelor supraviețuite din timpul furtunii din iunie și cu lipsa de valoare a celor ce speră să ia locul consacraților. Oricum, vom asista la reîmprospătarea unei garnituri ce căzuse în somnolență și avea nevoie de un biciuitor.

Petrolul, credem noi, poate privi mai liniștit înainte decît în urmă. **Schimbarea de voce** e aproape biruită. Cu cîteva împrumuturi și cu ce a mai agonisit în ultimul an se poate spera că ploieștenii nu vor repeta experiența amară din ultimele 365 de zile.

La Tîrgu-Mureș se naște ca și la Iași o întrebare... Un team cam zdrențuit, cam fără orizont, cu căderi surprinzătoare, cum a fost aceea din ultimul meci, care era gata-gata să îmbolnăvească un oraș întreg, oferă spectacolul unui amurg neașteptat. Și aici privirea către tineret este obligatorie. Vom vedea ce vine, dar...

Progresul — echipă iubită, trăind încă tragedia unei căderi neașteptate în categoria a II-a, plătește polițele unei politici imprudente, fără perspective, fără gîndul că viitorul înseamnă de fapt previziune, atenție la imprevizibil, blindare și acceptarea ideii că schimbul de mîine trebuie ridicat de ieri, nu de azi. Să sperăm că **bancherii** vor reveni la locul lor după o dură luptă de un an...

Vagonul... Vagonul a fost un musafir curajos al primei divizii și a demonstrat că nu se poate supraviețui cu baloane de oxigen de prin alte părți. Cîrpeala, improvizația și alte expediente nu țin. Să-i păstrăm o bună amintire...

În concluzie: formula în 16 a dat dinamism campionatului, deși, valoric, echipele sînt într-un decalaj pronunțat. Ruperea clasamentului în două exprimă foarte clar acest lucru deși diferențele de puncte sînt minime. Dar aceste cote scăzute nu exprimă decît mediocritatea generală. Ce ne trebuie? Cel puțin patru echipe de forță și stil, flancate de cel puțin încă două care să reprezinte **speranțele**. Le vom avea la anul? Mă îndoiesc. Dar ceva se mișcă...